

κὴν ὡς γλῶσσαν νεκρὰν ἐκλαμβάνοντες, ἀξιοῦντες ἐπομένως ὅτι δικαιοῦνται κατὰ βούλησιν νὰ τὴν κατατέμνωσιν. ἂν μόνον κατορθῶσι νὰ φθάνωσιν εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων.

Ταύτην τὴν διὰ τὴν φιλολογίαν ὀλεθρίαν πρόληψιν ἐπλάσθη ἡ ἀνατρέψη ἢ Ἑταιρία. Οἱ διδασκόμενοι νὰ προσφέρωσι τὴν κλασικὴν γλῶσσαν ὡς δι' αἰῶνων ἐξηκολούθησε προφερομένη ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς, μετ' ἐκπλήξεως θέλουσιν ἐννοήσαι ταχέως ὅτι οὐδέποτε αὐτὴ ἀπέθανεν ἢ διεκόπη, μόνον δὲ τινες δευτερευούσας ἀλλοιώσεις ὑπέστη ὡς πᾶν τὸ ζῶν, ὡς πᾶσα γλῶσσα ἐπὶ μακρὸν ὑπισταμένη, καὶ θέλουσιν ὡς πολὺ εὐχερύτεραν ἐκτιμήσαι αὐτῆς τὴν ἐκμάθησιν ἂν συνδυάζωσιν αὐτὴν μετὰ τῆς ὁμιλουμένης, παρὰ ἂν ἐξακολουθῶσι γελοίως στρεβλοῦντες αὐτὴν καὶ ἐπὶ τὸ βρβηρώτερον διαστρέφοντες. Ἐν ταύτῳ θέλουσι κατιδεῖν ὅτι ἡ κλειῆ ἢ διανοίγουσα αὐτοῖς τοὺς τῆς ἀρχαιότητος θησαυροὺς τοῖς καθιστᾷ προσέτι προσιτὴν πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, ἔνθα εἰς τὰ πλεῖστα καὶ κεντρικώτερα μέρη ἢ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐπικρατεῖ.

Τίνα δ' ἀνυπολόγιστον ὑπηρεσίαν αἱ τοιαῦται προσπάθειαι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσφέρουσι, θέτουσαι αὐτὴν εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ παντὸς τοῦ λογίου κόσμου, ἀναζωογονοῦσαι τὰς κλασικὰς σπουδὰς, ἀπειλουμένας ἀπὸ τινος ὑπὸ τῶν ὕλιστικῶν τάσεων, καὶ πρὸς αὐτὴν πάλιν στρέφουσαι τῶν εὐγενεστέρων πνευμάτων τὴν προσοχὴν, οὐδένα βεβαίως διαφεύγει νοήμονα Ἑλληνα, καὶ πάντες ὀφείλομεν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἡμῶν εἰς τὴν φερώνυμον ἐκείνην *Φιλελληνικὴν Ἑταιρίαν*.

Ἐν Ἀθήναις, μηνὶ Ἰουνίῳ, 1891.

Α. Ρ. ΦΑΓΚΑΒΗΣ

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

— Δίκαζε ἐχθροὺς καὶ ποτὲ φίλους, διότι ἐκ τῶν δύο ἐχθρῶν ἀποκτεῖς τὸν ἕνα φίλον, ἐνῶ ἐκ τῶν δύο φίλων ἀποκτεῖς τὸν ἕνα ἐχθρόν.

— Εἷς ὄρισμὸς τοῦ ἔρωτος :

Ὁ ἔρωσ εἶνε μία ἀνόητος ἐπιθυμία τοῦ ἀνδρὸς νὰ προσφέρῃ ἰσοβίως τροφήν καὶ κατοικίαν εἰς μίαν γυναῖκα.